

Серце лісу

Григорій Білоус

Тук-тук...

Тук-тук...

Мов серце лісу

заб'ється раптом і замре...

Чи крізь гілля, мов крізь завісу,
продеренчить його до-ре.

Чи раптом червоно завітне,
немов жар-птиця у гіллі,—
його стрічають скрізь привітно
усі — дорослі і малі.

Крилатим лікарем віддавна
поміж людьми його зовуть.
Свою "роботу" знає справно —
їсть шкідників...

Та в тому суть,
що він — музика!

Диво-трелі
його

лунають тут і гам:
то деренчить, мов б'є в тарелі,
то стука глухо, як в тамтам.
Не раз, бувало, до схід сонця
дріб барабанний нас будив...
Хвала крилатим охоронцям
всіх наших парків і садів!